

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Středisko ekologické výchovy a etiky Rýchory - SEVER, Brontosaurus Krkonoše**, IČ 60153016, se sídlem Horská 175, Horní Maršov, zast. Mgr. Luděk Růžičkou, advokátem, se sídlem U Svitavy 1077/2, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 9. 2014, č. j. 31 Af 40/2014 - 59,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Soud **u k l á d á** žalobci, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatil **soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 3. 2014, č. j. 7322/14/5000-24700-710142, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 20. 8. 2013, č. j. 1220021/13/2700-04705-603497, kterým bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 1.065.660 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 1. 1. 2008 do 1. 8. 2013.

Krajský soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 30. 9. 2014, č. j. 31 Af 40/2014 - 59, zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že mu žalovaný stanovil na základě napadeného rozhodnutí a dalších rozhodnutí ze dne 11. 7. 2013 a ze dne 24. 3. 2014 odvody do státního rozpočtu a Národního fondu v souhrnné výši téměř 10 milionů Kč. Stěžovatel zdůraznil, že je neziskovou organizací hospodařící s vyrovnaným rozpočtem a je závislý na prostředcích ze státního rozpočtu. Namítl, že by byl schopen uhradit pouze část odvodů, a to ze mzdových prostředků, avšak to by jej donutilo propustit většinu

zaměstnanců. V důsledku toho by nemohl dokončit rozpracované dotační projekty ani realizovat vzdělávací programy, které jsou podstatou jeho činnosti. Prodej stěžovatelské nemovitosti by znemožnil splnit závazek dvacetileté udržitelnosti vzdělávacích programů, k jejichž realizaci měla nemovitost sloužit. Stěžovatel by následně musel vrátit dotaci na rekonstrukci nemovitosti ve výši zhruba 32,5 milionu Kč, včetně příslušenství. Tyto okolnosti by nutně vedly k jeho likvidaci a zániku.

Stěžovatel dále uvedl, že v současnosti nemůže žádat o nové dotační prostředky, neboť nesplňuje podmínku bezdlužnosti vůči státu z důvodu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Tímto mu vzniká nenahraditelná finanční újma, přičemž za účelem prokázání této újmy odkázal na obsah napadených rozhodnutí, správní spis a své přiznání k dani z příjmů právnických osob a výkaz zisků a ztrát za roky 2012 a 2013. Podle stěžovatele se přiznání odkladného účinku nedotkne práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Nepřiznání odkladného účinku by ve svém důsledku vedlo ke snížení počtu zaměstnanců a narušení veřejného zájmu na minimalizaci zásahů do sféry jednotlivce.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti má mít zcela mimořádný charakter. Stěžovatel neprokázal, v čem konkrétně by mu vznikla nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Pokud by měla tato újma spočívat pouze v nutnosti odvést penále, musel by být odkladný účinek přiznán každé kasační stížnosti proti zamítavému rozsudku krajského soudu, z něhož by pro stěžovatele plynula platební povinnost. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by se rovněž mohlo dotknout veřejného zájmu v podobě zájmu státu na čerpání dotací v souladu se zákonem a podmínkami stanovenými v rozhodnutí o poskytnutí dotace a zájmu státu na řádném a včasném výběru odvodů stanovených v důsledku porušení rozpočtové kázně. Žalovaný na závěr připomněl, že stěžovatel má přímo v rámci daňového řízení k dispozici právní instituty, které umožňují dočasně odložit bezprostřední výkon rozhodnutím uložené povinnosti, například posečkání nebo splátkování daně.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom přiměřeně použije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter mimořádného institutu, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

pokračování

Nejvyšší správní soud nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud neshledal, že by v posuzovaném případě nastala výjimečná situace pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že mu nepřiznáním odkladného účinku vznikne finanční újma spočívající v nesplnění podmínky bezdlužnosti vůči státu nezbytné k podávání žádostí o dotace. Na dotaci z veřejných rozpočtů zásadně není právní nárok (srov. § 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtových pravidel) a její přiznání je podmíněno i splněním dalších zákonem předpokládaných podmínek, proto takováto tvrzená újma je pouze hypotetická.

Dále Nejvyšší správní soud uvádí, že dotaci z veřejných prostředků je třeba vnímat jako dobrodíní ze strany státu, jehož přijetím se stěžovatel zavázal k plnění podmínek poskytnuté dotace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 - 63, www.nssoud.cz). Pokud stěžovatel žádá o přiznání odkladného účinku zejména proto, aby mohl získat další dotace z veřejného rozpočtu, ačkoliv byl sankcionován za porušení rozpočtových pravidel, přiznání odkladného účinku pak není v souladu s důležitým veřejným zájmem na řádném rozdělování dotací. (K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud v jiné věci stěžovatele již v usnesení o nepřiznání odkladného účinku ze dne 19. 2. 2015, č. j. 8 As 179/2014 - 65)

Rovněž stěžovatelova nepříznivá finanční situace není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a není způsobila zhojit výše uvedený rozpor s důležitým veřejným zájmem. Pokud stěžovatel nemůže uhradit odvody jednorázově, nebo by mu v důsledku neprodlené úhrady hrozila vážná újma v podobě faktické nemožnosti realizovat projekty a vzdělávací programy, které jsou podstatou jeho činnosti, má k dispozici nástroje daňového práva. Může například požádat příslušný orgán finanční správy o povolení posečkáni úhrady daně nebo rozložení její úhrady na splátky podle § 156 daňového řádu. V posuzované věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Nejvyšší správní soud stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. března 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu